

spørgeskemaet indeholdt oplysninger om virksomheden og omtalte virksomhedens produkter positivt og derfor var markedsføring omfattet af spamforbuddet.

- Hvis en virksomhed sender tilbud om at deltage i en konkurrence, vil formålet med konkurrencen normalt være at brande virksomheden eller dens produkter, og derfor være markedsføring omfattet af spamforbuddet.
- Hvis en virksomhed sender elektroniske nyhedsbreve, vil nyhedsbrevene generelt være med henblik på branding af virksomheden og dens produkter, og

nyhedsbrevene vil derfor være markedsføring omfattet af spamforbuddet.

- Hvis en virksomhed sender en mail til en tidligere kunde for at minde kunden om virksomheden ("det er længe siden du har handlet mails"), vil mailen være markedsføring omfattet af spamforbuddet.
- Hvis en virksomhed sender en mail til en tidligere kunde med en rabatkode til brug i virksomhedens netbutik, vil mailen være markedsføring omfattet af spamforbuddet.

Flere eksempler findes i forbrugerombudsmandens vejledning om Spamforbuddet – Vejledning 2018

Den 1. juli 2019 udløber muligheden for at efterindberette kontantkøb

Skrevet af partner, advokat (H) Torben Bagge og partner, advokat (L), HD (R) Henrik Rahbek, begge TVC Advokatfirma.

I denne artikel henledes opmærksomheden på den særlige adgang til at efterindberette kontantkøb i henhold til ligningslovens § 8 Y for indkomstårene 2012, 2013 og 2014

Med virkning pr. 1. juli 2012 blev der ved lov nr. 590 af den 18. juni 2012 – som led i forsøget på at begrænse omfanget af sort arbejde – indført en bestemmelse i ligningslovens § 8 Y, hvorefter der stilles krav om digital betaling for at opnå skattemæssigt fradrag for udgifter vedrørende køb af varer og ydelser.

Omfattet af regelsættet er personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, selskaber m.v., som er skattepligtige efter [selskabsskattelovens § 1](#) eller § 2, og fonde, der er skattepligtige efter [fondsbeskatningslovens § 1](#).

Fradragsbegrænsningen

I henhold til ligningslovens § 8 Y, stk. 1, 1. pkt., gøres fradrag for udgifter vedrørende køb af varer og ydelser ved opgørelsen af den

skattepligtige indkomst betinget af, at betaling sker via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og betaler, medmindre betalingen samlet udgør højst 8.000 kr. inklusive moms.

Bestemmelsen blev oprindeligt indført med en beløbsgrænse på 10.000 kr. inklusive moms. Denne beløbsgrænse er senere ved lov nr. 1430 af den 5. december 2018 blevet ændret til ovennævnte 8.000 kr. inklusive moms.

Flere betalinger og løbende ydelser

Med betydning for beløbsgrænsen fremgår det videre af ligningslovens § 8 Y, stk. 1, 2. og 3. pkt., at flere betalinger, som vedrører samme leverance, ydelse, kontrakt eller lignende, anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen. Videre fremgår det, at ved løbende ydelser eller periodiske ydelser skal

flere faktureringer og betalinger ses som én samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen, når de sker inden for samme kalenderår.

Om levering af løbende ydelser fremgår nærmere af lovforarbejderne – dvs. L 170 2011/12 – følgende:

”Med løbende ydelser forstås aftaler, abonnementer, m.v., som løber indtil de opsiges af én af parterne. Eksempler på sådanne aftaler kan være telefoni, licenser, vagt, husleje, vedligeholdelsesaftaler, revision, regnskabsføring, rengøring, m.v.

Hvis en køber har en aftale om levering af rengøring, hvor vedkommende hver måned modtager en faktura på 800 kr., svarende til 9.600 kr. på årsbasis, vil køber således ikke være omfattet af kravet om digital betaling. Hvis prisen udgør 1.000 kr. pr. måned vil den samlede ydelse for kalenderåret udgøre 12.000 kr. og dermed være omfattet af kravet om digital betaling.

Betales en leveret ydelse over 10.000 kr. delvist kontant, beregnes hæftelsen på grundlag af det beløb, der er betalt kontant. Hvis eksempelvis en leveret ydelse på 20.000 kr. betales således, at 12.000 kr. betales digitalt og 8.000 kr. kontant, beregnes hæftelsen som moms og skatten m.v. af 8.000 kr.”

Digital betaling som betingelse

Som det fremgår ovenfor, er det skattemæssige fradrag for udgifter vedrørende køb af varer og ydelser over beløbsgrænsen efter bestemmelsen i ligningslovens § 8 Y, stk. 1, som udgangspunkt betinget af digital betaling.

Af Den juridiske vejledning 2019-1, afsnit A.B.4.1.3 Digital betaling og betingelser for fradrag, fremgår herom følgende:

”Med betaling via et pengeinstitut eller betalingsinstitut menes:

- *betaling fra konto til konto*

- *betaling på anden måde til modtagerens konto, fx ved anvendelse af betalingskort, hvorved der sikres en entydig elektronisk identifikation af betaler og betalingsmodtager.”*

Efter bestemmelsens stk. 5 er der overladt en mulighed for skatteministeren til nærmere at fastsætte regler om andre betalingsmåder, som sidestilles med betaling via pengeinstitut. Denne mulighed har foranlediget udstedelsen af § 1 i bekendtgørelse nr. 1044 af den 8. november 2012, hvoraf der fremgår følgende:

”Ved betaling via et pengeinstitut eller betalingsinstitut efter ligningslovens § 8 Y, stk. 1, forstås betaling fra konto til konto eller betaling på anden måde til modtagerens konto, herunder ved anvendelse af betalingskort, hvorved der sikres en entydig elektronisk identifikation af betaler og betalingsmodtager. Betaling af indbetalingskort på posthuset eller i et pengeinstitut sidestilles med digital betaling.

... Betaling, der sker ved byttehandel, modregning eller via mellemregningskonti, sidestilles med digital betaling. Dog skal betaling af byttesum, betaling af restbeløb efter modregning eller betaling ved udligning af mellemregningskonti sidestilles med kontant betaling i forhold til beløbsgrænsen efter ligningslovens § 8 Y, stk. 1. Indberetning af disse betalinger efter ligningslovens § 8 Y, stk. 3, skal ske senest 14 dage efter betalingen, hvis der ikke betales digitalt.”

Alternativ identifikationsmåde

Som en væsentlig undtagelse til betingelsen om digital betaling er der i regelsættet skabt mulighed for at sikre en alternativ identifikation. Hvis eksempelvis en virksomhed ikke har mulighed for at betale via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, kan virksomheden opnå sit fradrag ved at indberette oplysninger om købet til skattemyndighederne, jf. ligningslovens § 8 Y, stk. 3.

Denne indberetning skal i henhold til ligningslovens § 8 Y, stk. 3, 2. pkt., foretages i forbindelse med virksomhedens oplysningsfrist for det indkomstår, hvori købet er foretaget. Fristen var tidligere 14 dage efter betalingen, dog senest en måned efter fakturaens modtagelse, hvilket ved lov nr. 428 af den 18. maj 2016 blev ændret med virkning fra indkomståret 2015.

Med betydning for alene indkomstårene 2012, 2013 og 2014 er nu i ligningslovens § 8 Y, stk. 4, indsat en bestemmelse, som sikrer mulighed for efterindberetning af kontantkøb i nævnte indkomstår. Bestemmelsen er indsat ved lov nr. 1430 af den 5. december 2018.

Uanset ovennævnte frist i ligningslovens § 8 Y, stk. 3, 2. pkt., og fristerne i skatteforvaltningslovens §§ 26 og 27 kan skattemyndighederne således efter anmodning genoptage en skatteansættelse for indkomstårene 2012, 2013 og 2014, hvis der samtidig sker indberetning af oplysninger om kontantkøb foretaget i de nævnte indkomstår.

Skattemyndighederne skal have modtaget såvel indberetningerne som anmodningen om genoptagelse senest den 1. juli 2019. Dette er en absolut frist.

Manglende opfyldelse af betingelserne efter ligningslovens § 8 Y

Konsekvenserne ved manglende opfyldelse er reguleret ved ligningslovens § 8 Y, stk. 2, hvoraf det fremgår, at hvis der er foretaget

fradrag for en udgift i et indkomstår, og fradraget ikke opfylder betingelserne, skal det tidligere fratrukne beløb reguleres tilbage, når betalingen sker i indkomståret. Hertil kommer, at hvis betalingen sker efter udløbet af indkomståret, medtages beløbet som indtægt i det indkomstår, hvor betalingen sker.

Afsluttende bemærkninger

Som det fremgår ovenfor, er der med vedtagelsen af bestemmelsen i ligningslovens § 8 Y, stk. 4, indført en særlig adgang til at efterindberette kontantkøb med betydning for indkomstårene 2012, 2013 og 2014. Det er herefter muligt at indberette oplysninger, som skulle have været indberettet for indkomstårene 2012, 2013 og 2014. Dette med henblik på at opnå ret til et skattemæssigt fradrag eller sikre retten til et allerede foretaget skattemæssigt fradrag. Bestemmelsen er således både aktuel for dem, der ved en fejl uretmæssigt har medtaget et fradrag, eller dem, som ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst har undladt at medregne udgifter vedrørende kontantkøb som følge af manglende rettidig indberetning.

Opmærksomheden henledes i den forbindelse på, at lovgiver har fastsat en absolut frist til den 1. juli 2019, hvorfor der inden denne frist skal indgives en behørig anmodning og indberetning, hvis ikke denne særlige mulighed for at sikre fradrag for udgifter til kontantkøb skal fortabes.